

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: **Ing. J.**, nar. X., bytom P., proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny** so sídlom pracoviska Zvolenská cesta č. 27, 974 05 Banská Bystrica, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. septembra 2011 č. k. 24S/50/2011-44, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. septembra 2011 č. k. 24S/50/2011-44 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. A/2011/00411/PD z 29.03.2011 ako aj rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Bystrici č. 2010/23860/3/VAJ z 26.01.2011 **r u š í** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :**I.****Konanie na správnom orgáne**

1. Rozhodnutím č.: A/2011/00411/PD z 29.03.2011 (č. 1. 25) žalovaný ako odvolací správny orgán oprávnený v zmysle § 4 zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti v znení neskorších predpisov, § 51 písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 447/2008 Z.z.“) a podľa ustanovenia § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Bystrici č. 2010/23860/3/VAJ z 26.01.2011 vo veci nevyhovenia žiadosti žalobcu o vydanie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

2. Žalovaný svoje napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán odňal preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na základe výsledkov kontroly posudkovým lekárom zachytených v lekárskom posudku, ktorým bola určená miera funkčnej poruchy žalobcu na 20% v zmysle prílohy č. 3 časť XII.B.B.2, ods. 15 písm. a/ k zák. č. 447/2008 Z.z.

Nakoľko ťažké zdravotné postihnutie je podľa § 2 ods. 3 zák. č. 447/2008 Z.z. vymedzené ako postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50%, preto žalovaný nemohol považovať žalobcu za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

3. Ďalej žalovaný zdôraznil, že posudkový lekár odvolacieho orgánu nemal pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu, a preto v súlade s § 11 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z. vykonal posúdenie zdravotného stavu (tzn. stav žalobcu po úraze ľavého bedrového kĺbu so zlým hojením a pretrvávajúcou patologickou fraktúrou krčku stehrovej kosti) bez fyzickej prítomnosti posudzovaného žalobcu.

Podľa § 11 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z. posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektivnosť alebo

úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

4. V prejednávanej veci je podľa žalovaného rozhodujúcou skutočnosťou pre stanovenie miery funkčnej poruchy postihnutie bedrových kĺbov žalobcu (potvrdená artróza). Pri dosiahnutí pohyblivosti (flexie) v bedrových kĺboch až na 90/100°, samostatnej chôdze žalobcu (občas s použitím paličky), aj keď s redukovanými ostatnými pohybmi, podľa žalovaného takto uvedenému zdravotnému stavu zodpovedá stanovené percento miery funkčnej poruchy u žalobcu.

Zistený zdravotný stav žalobcu označil žalovaný za trvalý, a navyše podľa rgt. snímky sa vykazuje oproti stavu zdravotného stavu žalobcu v minulosti jeho zlepšenie. Takisto po dlhodobej liečbe a zaťažovaní postihnutej končatiny žalovaný nevytlúčil postupné zlepšenie až úpravu.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

5. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal na Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu doručenú na súd dňa 27.05.2011.

6. Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov V zmysle druhej hlavy piatej časti O.s.p. a po preskúmaní veci a postupu dospel k záveru, že zo strany správnych orgánov nedošlo k porušeniu zákona, ktoré by malo mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia.

7. Svoj zamietajúci rozsudok odôvodnil s odkazom na zistený zdravotný stav žalobcu (miera funkčnej poruchy určená v percentách: 50%, muž po úraze ľavého bedrového kĺbu so zlým hojením, pretrvávajúcou patologickou fraktúrou krčku stehnovej kosti, čakateľ na TEP), najmä prostredníctvom posudkovej lekárskej činnosti, tzn. lekárskeho posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č.: A/2008/22202 z 05.01.2009 a následne lekárskeho posudku č. A/2010/23859 z 26.01.2011.

8. Žalobca následne predložil nález od všeobecného lekára pre dospelých zo 07.01.2011, odborné lekárske správy – ortopedické vyšetrenia z 15.07.2010 a 07.01.2011,

RTG bedrového kĺbu z 25.01.2011, na základe ktorých bol posudkovým lekárom opätovne posúdený zdravotný stav žalobcu a určená miera funkčnej poruchy. S odkazom na ustanovenia § 2 ods. 3, § 11 ods. 9, § 12 ods. 1 a 5 prvá veta, § 55 ods. 7, § 45 ods. 13, § 17 ods. 1 a prílohy č. 3; časť XII.B.B.2., bod 15., písm. a/2 zák. č. 447/2008 Z.z. krajský súd posúdil zákonnosť rozhodnutia žalovaného.

9. K námietke žalobcu, že posudkový lekár pri vyhodnotení RTG snímky (z 24.01.2011) uviedol, že sa jedná o nekrózu a fragmentáciu hlavice kĺbu, čo nie je potvrdením, že došlo k zlepšeniu zhojenia zlomeniny, krajský súd naopak zdôraznil, že z uvedeného RTG snímku vôbec nevyplýva, že by u žalobcu pretrvávala zlomenina krčku ľavej stehrovej kosti ani zborštenie – deštrukcia postihnutého kĺbu, čo by bolo podľa krajského súdu na RTG snímku viditeľné.

10. Z ďalších odborných postrehov žalobcu krajskému súdu vyplynulo, že je tu rozdiel medzi lekárskeho posudkom zo dňa 05.01.2009 a posudkom zo dňa 26.01.2011. Na základe ich vzájomného porovnania dospel krajský súd k záveru, že avaskulárna nekróza je stav, ktorý vyplýva zo zlého krvného zásobenia určitej oblasti kosti. V liečbe je možnosť konzervatívneho prístupu, kde je rozhodujúce nezaťažovanie postihnutého kĺbu, kľudový režim s podpornou liečbou a pri progresii ochorenia možnosť vykonania operačného zákroku. V lepšom prípade dôjde k rozvoju artrózy určitého stupňa, čo v prejednávanej veci u žalobcu nastalo, lebo rozvoj artrózy (koxartrózy) bol stanovený vpravo ako II. stupňa a vľavo III. stupňa.

11. K ďalším dôvodom žaloby (na č. 1. 10 žaloby) krajský súd na str. 9 následne uviedol:

„1). posudkový lekár nemal pochybnosti o správnosti diagnostického záveru. Žalobca nepožiadaval písomne o posúdenie jeho zdravotného stavu.

2.) pri kontrolnom posudzovaní zdravotného stavu po uplynutí dvoch rokov vychádzali posudkoví lekári z aktuálnej zdravotnej dokumentácie, ktorú predložil žalobca. Závery kontrolných posudkových lekárov nie sú v rozpore s aktuálnymi odbornými lekárskeho nálezmi. Závery posudkových lekárov nie sú v rozpore so snímkami RTG. Diagnózy, ktoré boli stanovené počas vyšetrenia ortopéda Rádiologického oddelenia, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia zo dňa 12.01.2009, nie sú v rozpore s aktuálnymi odbornými

lekárskymi nálezmi, ktoré boli predložené posudkovým komisiám v súvislosti s rozhodnutím prvostupňového správneho orgán zo dňa 26.01.2011.

3.) napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe preskúmania dôkazov, ktoré vykonal prvostupňový správny orgán a závery boli doplnené o posudok posudkového lekára druhostupňového správneho orgánu – žalovaného zo dňa 24.03.2011. Žalovaný v priebehu konania na druhostupňovom správnom orgáne žiadne ďalšie dôkazy nepredložil.

4.) nie je rozpor medzi odbornými nálezmi ošetrojúcich lekárov a posudkových lekárov. Ako hlavné ochorenie u žalobcu je konštatovaná koxartróza obojstranná, v objektívnom ortopedickom funkčnom vyšetrení na pravom bedrovom kĺbe flexia do 100° a na ľavom bedrovom kĺbe do 90°, čo zodpovedá obmedzeniu pohyblivosti ľahkého stupňa. V aktuálnych lekárskych nálezoch, ktoré boli podkladom pre vydanie posudku v predmetnej veci nie sú stanovené diagnosticko-funkčné hodnotenia, ktoré boli podkladom pre lekársky posudok zo dňa 05.01.2009, na základe ktorého bolo žalobcovi vyhovené a bol uznaný za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a bol mu vyhotovený preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím.

5.) napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nie je v rozpore s § 11 ods. 2 a 3 zákona č. 447/2008 Z.z., pretože posudky vypracovali posudkoví lekári na základe aktuálnych lekárskych nálezov od príslušných odborných lekárov a všeobecného lekára.

6.) miera funkčnej poruchy u žalobcu bola stanovená podľa prílohy č. 3 časť XII.B.B.2. zákona č. 447/2008 Z.z. na základe podkladov odborných lekárov, keď RTG snímky dokumentovali zhojenie zlomeniny a klinický priebeh bez preukázania deštrukcie kĺbu s dosiahnutou hybnosťou, ktorá je na úrovni ľahkého stupňa, čomu zodpovedá funkčná porucha v rozsahu 20%. V danom prípade posudok posudkového lekára je len podkladom pre vydanie správneho rozhodnutia a nie je predmetom preskúmvacej činnosti súdu, keďže posudok nie je rozhodnutím. “

12. Následne krajský súd na základe preskúmania rozhodnutia a postupu správnych orgánov dospel k záveru, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav, rozhodnutie žalovaného považuje za zákonné, a preto žalobu žalobcu zamietol.

III.**Odvolanie žalobcu/stanoviská****A)**

13. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 06.12.2011 (č. 1. 50) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca uviedol ako odvolacie dôvody

- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Najmä vyslovil nesúhlas so záverom krajského súdu, že posudkoví lekári pri kontrolnom posudzovaní zdravotného stavu vychádzali z aktuálnej zdravotnej dokumentácie a ich závery nie sú v rozpore s aktuálnymi odbornými lekárskymi nálezmi a snímkami RTG. V súvislosti s uvedeným žalobca poukazuje na to, že na snímkach RTG je predsa jasne vidieť deštrukciu kĺbu.

15. Tiež tvrdenie žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že nie je uvedené prípadné ďalšie riešenie operačnou cestou (TEP), o ktorom sa uvažovalo napr. v septembri 2008, je podľa žalobcu nepravdivé, nakoľko v lekárskom náleze obvodnej doktorky zo dňa 07. januára 2011 (v žalobe označené ako príloha č. 11 – č. 1. 21) je jasne uvedené, že žalobca je objednaný na TEP.

16. Z lekárskej správy ortopéda MUDr. I. A., PhD. žalobcovi vyplýva záver, že menovaný ortopéd dospel aj na základe ortopedického vyšetrenia zo dňa 07. januára 2011 k rovnakému stanovisku ako pri jeho staršom lekárskom náleze zo dňa 24. februára 2009 (tzn. miera 50%), pričom uviedol, že tento stav je u žalobcu trvalý, lebo nekróza bedrového kĺbu je stav trvalý, nepredpokladá sa jej zlepšenie, a to vzhľadom k tomu, že ide o odumieranie bedrového kĺbu. Tento stav podľa žalobcu jednoznačne potvrdzuje, že k zlepšeniu zdravotného stavu žalobcu nemohlo v žiadnom prípade dôjsť, tak ako spoločne tvrdí žalovaný a aj krajský súd.

17. Vo vzťahu k tvrdeniu krajského súdu, že v aktuálnych lekárskejších nálezoch nie sú stanovené diagnosticko-funkčné hodnotenia, ktoré boli podkladom pre lekárske posudok

zo dňa 05. januára 2009, žalobca poukázal na Lekársky nález MR koxy Rádiologického delenia FNŠP F.D.Roosevelta zo 13. marca 2008 a ďalej na lekárske nálezy ortopéda MUDr. L. A., PhD. z 18. marca 2008 a 05. septembra 2008. Podľa žalobcu odborní lekári túto diagnózu opakovane potvrdzovali a neuvádzali žiadne zahojenie bedrového kĺbu a ani zlepšenie jeho zdravotného stavu.

18. Čo sa týka tvrdenia žalovaného vysloveného na pojednávaní z 28. septembra 2011, že určenie flexie (hybnosti) sa prvýkrát objavilo v zdravotnej dokumentácii lekára ortopéda dňa 07. januára 2011, je podľa žalobcu nepravdivé, lebo toto určenie flexie bolo vykonané trikrát v priebehu troch rokov (24. februára 2009, 15. júla 2010 a 07. januára 2011) s rovnakou mierou hybnosti bez jej zlepšenia a nie prvýkrát v roku 2011.

19. Takisto tvrdenie krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nie je v rozpore s § 11 ods. 2 a 3 zák. č. 447/2008 Z.z., žalobca označil za nepravdivé. Posudkový lekár pri vypracovaní posudku vôbec nevychádzal z predložených odborných lekárskeho nálezov, ale uvádzal v posudku tvrdenia, ktoré boli v úplnom rozpore s predloženými odbornými lekárskeho nálezmi, čo následne prevzal a uvádzal aj žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí.

20. Vo vzťahu k názorom krajského súdu, že RTG snímky dokumentovali zhojenie zlomeniny a klinický priebeh nepreukázal deštrukciu kĺbu s dosiahnutou hybnosťou, tak s týmto záverom krajského súdu žalobca vyjadril nesúhlas, lebo nie je podložený žiadnymi dôkazmi.

21. Záverom žalobca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu.

B)

22. Vo svojom vyjadrení (č. 1. 55) zo dňa 22.12.2011 žalovaný vyslovil názor, že ako odvolací orgán dostatočne zistil skutkový stav, postupoval v súlade so zákonom a neopomenul žiadne žalobcom predkladané lekárske nálezy.

23. Žalovaný po tom, čo zrekapituloval svoje argumenty z napadnutého rozhodnutia, skonštatoval, že posúdil mieru funkčnej poruchy žalobcu na základe lekárskeho posudku z 24.03.2011. Podľa predložených odborných nálezov, ktoré boli súčasťou spisu

prvostupňového správneho orgánu, posudkový lekár žalovaného v súlade s ustanoveniami zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu stanovil mieru funkčnej poruchy na 20%.

24. K námietke žalobcu, že závery posudkových lekárov sú v úplnom rozpore s predloženými lekárskymi nálezmi, žalovaný uviedol, že posudkový lekár ústredia vychádzal pri hodnotení zdravotného stavu žalobcu z predložených aktuálnych odborných nálezov, a to

1. ortopedické vyšetrenie zo dňa 07.01.2011,
2. RTG koxy zo dňa 25.01.2011,
3. MR koxy zo dňa 13.03.2008 a
4. z vyšetrenia všeobecným lekárom pre dospelých zo dňa 07.01.2011.

K dispozícii tiež boli odborné vyšetrenia od roku 2008 až do januára 2011, ktoré boli postačujúce pre zhodnotenie zdravotného stavu žalobcu.

25. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť; v prílohe doložil stanovisko posudkového lekára z 20.12.2011.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel jednomyselne k záveru, že súdne odvolanie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.), v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že podľa zrušovacieho ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu

s prvostupňovým rozhodnutím podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

27. Najvyšší súd sa celkom nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je pochybnosť (bod č. 13) o nesprávnom právnom posúdení veci, s čím je spojená aj možná nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

28. Nakoľko žalobca svoje odvolanie oprel o viacero námietok, potom za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkami, ktoré žalobca využil na spochybnenie zákonnosti postupu správneho orgánu smerujúceho k vysloveniu napadnutého rozhodnutia. Až po vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo žalobcovi na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky).

29. Žalobca svoje odvolanie založil na nesúhlase s vyhodnotením účinkov nálezu posudkového lekára žalovaného, ktorý sa týkal posúdenia a vyhodnotenia jeho zdravotného stavu v zmysle príslušného právneho predpisu. Z uvedeného vyplýva, že aj krajský súd sa zaoberal s argumentáciou žalobcu o jeho zdravotnom stave a túto ako relevantnú pre súdny prieskum vyhodnocoval, tzn. že základom právnych názorov krajského súdu, na základe ktorých vyslovil svoj zamietajúci rozsudok, bolo právne vyhodnotenie vplyvu zmenenej kvalifikácie zdravotného stavu žalobcu na odňatie a povinnosť vrátiť preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Uvedené, tzn. právne vyhodnotenie vplyvu zmenenej kvalifikácie zdravotného stavu žalobcu, hoci sa týmto krajský súd zaoberal, však nebolo v prejednávanej veci predmetom súdneho prieskumu rozhodnutia správneho orgánu. Predmetom prieskumu, tzn. aj súdneho odvolacieho konania bola správnosť právnej aplikácie ustanovenia § 11 v spojení s § 47 zák. č. 447/2008 Z.z. na zistený skutkový (zdravotný) stav žalobcu.

Podľa § 11 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z. posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru

vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

Podľa § 47 ods. 1 zák. č. 447/2008 Z.z. platí, že ak príslušný orgán zistí, že fyzická osoba sa už nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, rozhodne o odňatí opakovaného peňažného príspevku na kompenzáciu a o zastavení jeho výplaty a o povinnosti fyzickej osoby vrátiť preukaz.

Podľa § 47 ods. 2 zák. č. 447/2008 Z.z. platí, že ak sa fyzickej osobe uvedenej v odseku 1 neposkytuje opakovaný peňažný príspevok na kompenzáciu, príslušný orgán rozhodne o odňatí preukazu a o povinnosti fyzickej osoby vrátiť preukaz.

30. V odvolacom konaní Najvyšší súd tiež musel prihliadnuť na ďalší odvolací dôvod žalobcu, ktorý najmä poukázal na výskyt inej vady, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom svoju nespokojnosť so zisteným zdravotným stavom sústredil na nesprávnu aplikáciu § 11 zák. č. 447/2008 Z.z. v súvislosti s nedostatočným preverení jeho zdravotného stavu v neprítomnosti.

Žalobca najmä poukazuje na dokumentáciu lekára ortopéda MUDr. L. A., PhD., ktorý mal v priebehu troch rokov (24. februára 2009, 15. júla 2010 a 07. januára 2011) vystaviť lekárske nálezy s takmer nemenným zistením o zdravotnom stave žalobcu, ktoré je však celkom odlišné od skutkových záverov vyslovených v lekárskejších posudkoch. V pripojenom administratívnom spise sa nachádza lekárskejší náleží uvedeného ortopéda z 24.02.2009 a 15.07.2010, kde sa konštatuje výskyt bolestivých stavov pri pohyboch a chôdzi, ktorý je označovaný ako trvalý. Žalobca spolu s podaním žaloby pripojil ďalší lekárskejší náleží menovaného ortopéda zo 07.01.2011 (č. l. 22) s rovnakými medicínskymi závermi.

31. V súvislosti s uvedeným rozporným skutkovým stavom musí Najvyšší súd poukázať na ustanovenie § 11 zák. č. 447/2008 Z.z., ktoré vymedzuje účel a postup lekárskejších posudkovej činnosti. Najmä ustanovenie § 11 ods. 9 citovaného zákona oprávňuje posudkového lekára vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby bez jej prítomnosti, avšak pri splnení podmienky (*conditio sine qua non*), že posudkový lekár vopred môže s vysokou pravdepodobnosťou vylúčiť pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskejších náleží alebo nie je evidentne potrebné overiť

objektívnosť alebo úplnosť tohto diagnostického záveru (*a contrario* záver nižšie citovaného ustanovenia). V iných prípadoch posudkový lekár musí vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby za jej osobnej prítomnosti; opačný postup je zásadnou vadou zaťažujúcou hodnovernosť výsledkom posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby.

32. Navyše, hore uvedený záver nemôže ovplyvniť (ospravedlniť) ani nasledujúci odsek 10, ktorý zákonodarca vyslovil na ochranu posudzovanej osoby, ak využila svoje právo byť pozvaná na posúdenie svojho zdravotného stavu pred posudkového lekára; tzn. rozširuje situácie, kedy je posudkový lekár zaťažený dodatočnou povinnosťou aj v uvedenom prípade vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby v jej prítomnosti.

Preto chybné vyhodnotil krajský súd uvedené ustanovenie, keď pri svojom rozhodovaní (v závere odôvodnenia na str. 9 – vid' najmä bod č. 11) zdôraznil tú skutočnosť, že „*žalobca nepožiadala písomne o posúdenie jeho zdravotného stavu.*“

Podľa § 11 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z. posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektívnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

33. Avšak v prejednávanej veci podkladmi napadnutého rozhodnutia boli okrem lekárskeho posudku pracovníkov žalovaného alebo prvostupňového správneho orgánu tiež lekárske nálezy, ktoré minimálne aj u odvolacieho súdu vyvolávajú na prvý pohľad pochybnosti o závere posudkového lekára (najmä bod č. 4), že zistený zdravotný stav je pre žalobcu uspokojivejší, ako tomu bolo v minulosti, čo posudkového lekára viedlo k záveru, že neexistuje už dôvod na uznanie 50% miery funkčnej poruchy ale iba potvrdil jej výskyt v rozmedzí 20%.

Na tomto mieste musí Najvyšší súd poukázať na vzniknutý rozpor s tvrdením ošetrojúceho lekára – neurológa MUDr. L. A., PhD. že negatívny stav žalobcu (spojený najmä s avaskulárnou nekrózou hlavice, ktorej výskyt bol zistený vyšetrením na magnetickej rezonancii dňa 02.03.2009) je trvalý (č. 1. 19 a č. 1. 22), tak posudkový lekár tvrdí úplný opak, tzn. s odvolaním sa na rtg. snímky má súčasný zdravotný stav žalobcu vykazovať oproti jeho stavu v minulosti zlepšenie a po dlhodobej liečbe a zaťažovaní postihnutej končatiny žalovaný nevyklučuje postupné zlepšenie až úpravu.

34. Takisto o existencii ďalších rozporov nasvedčuje Lekársky nález na účely konania vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu vyhotovený MUDr. E. D. dňa 07.01.2011, ktorý je žalobcom založený v súdnom spise na č. 1. 21. V uvedenom lekárskom náleze sa konštatuje, že žalobca je objednaný na TEP, avšak termín jeho vykonania nemá určený. Na druhej strane posudkový lekár, a s ním aj žalovaný tvrdia opak, tzn. že nie je potrebná, resp. že v dokumentácii nie je uvedené prípadné ďalšie riešenie operačnou cestou (TEP). Pritom tak posudkový lekár ako aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí deklaroval, že pri hodnotení zdravotného stavu žalobcu vychádzali okrem iného z podkladov, medzi ktorými vymenovali aj vyšetrenie všeobecným lekárom pre dospelých zo dňa 07.01.2011.

35. Za tejto situácie musel Najvyšší súd prístup posudkového lekára, že bez predvolania žalobcu posúdil jeho zdravotný stav ako nezodpovedajúci obsahu ustanovenia § 11 ods. 9 zák. č. 447/2008 Z.z., čo je však v zmysle hore uvedených záverov (body č. 32 a 33) vadou konania, ktorá má nepochybne vplyv nielen na zákonnosť napadnutého rozhodnutia ale aj na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

36. Na základe uvedeného sa Najvyšší súd musí stotožniť s odvolacím argumentom žalobcu (bod č. 19), že posudkový lekár pri vypracovaní posudku nedostatočne vychádzal z predložených odborných lekárskych nálezov, a pokiaľ aj z nich vychádzal, riadne ich nezohľadnil, a v texte posudku uvádzal tvrdenia, ktoré boli v rozpore s predloženými odbornými lekárskymi nálezmi, čo následne prevzal a uvádzal aj žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí. Žalovaný vo svojom napadnutom rozhodnutí neobjasnil dôvody, prečo takýto postup posudkového lekára posudzoval ako súladný so zákonom. Prečo za týchto okolností si žalovaný jeho závery obsiahnuté v jednotlivých lekárskych posudkoch osvojil, resp. ich bez námietok akceptoval, to žalovaný v napadnutom rozhodnutí vôbec neobjasnil.

Z uvedeného dôvodu je potom odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti, v časti pre rozhodnutie podstatnej, nepreskúmateľné. Tento evidentný nedostatok objasňujúcich dôvodov viedol Najvyšší súd k nutnosti zmeny napadnutého rozsudku krajského súdu a k následnému uplatneniu zrušovacieho ustanovenia v zmysle § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p.

37. Čo sa týka záveru krajského súdu (najmä bod č. 11) formulovaným tak, že „V danom prípade posudok posudkového lekára je len podkladom pre vydanie správneho rozhodnutia a nie je predmetom preskúmvacej činnosti súdu, keďže posudok nie je rozhodnutím.“, s ním nemôže Najvyšší súd vysloviť paušálny súhlas. Naopak s odkazom na svoju doterajšiu judikatúru (rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžso 34/2010 zo dňa 24.05.2011) je nutné zdôrazniť, že základná zásada správneho konania týkajúca sa spoľahlivo zisteného stavu veci (§ 3 ods. 4 veta prvá Správneho poriadku) vychádza najmä z testu, či si správny orgán splnil svoju povinnosť zabezpečiť potrebné podklady pre rozhodnutie; tzn. potrebnosť čo do postačujúceho rozsahu ako aj požadovanej kvality podkladov. V tomto konaní o priznaní preukazu ZŤP sa vyhotovuje lekársky posudok. Lekársky posudok predstavuje odborné posúdenie skutkového stavu písomnou formou, a tým, že zodpovedá na zákonom uložené úlohy (otázky), zásadným spôsobom rieši formou podkladu rozhodnutia aj predbežnú otázku vo vzťahu k skutočnostiam súvisiacim alebo vyvolaným zdravotným stavom žiadateľa o preukaz ZŤP. Postup vykonania potrebných konzultácií (spolupráce) a vyhodnotenia dostupných lekárskeho nálezu, je jedným z možných nástrojov orgánov konajúcich o nárokoch na peňažnú kompenzáciu a ich subjektívne nevyužitie je v rozpore s požiadavkou na aktívny prístup orgánov (§ 1 zák. č. 447/2008 Z.z. a § 3 ods. 3 Správneho poriadku) s následkom existencie skutkovej vady v lekárskom posudku, ktorý je základným podkladom rozhodnutia, na výskyt ktorej musí konajúci súd prihliadnuť (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

38. Za týchto okolností je procesne neefektívne, aby sa odvolací súd zaoberal aj s ďalšími námietkami žalobcu (napríklad posudzovaním RTG snímok na zdravotný stav žalobcu), ktorých opodstatnenosť vzhľadom na nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia nie je možné vykonaním súdneho prieskumu posúdiť.

39. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozsudku sp. zn. 1Sžso 34/2010 zo dňa 24.05.2011, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

41. O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniklo. Nakoľko žalobca nie je právne zastúpený a v súdnom spise sa nenachádzajú žiadne iné výdavky žalobcu (toto konanie je oslobodené od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch), nebola mu priznaná náhrada trov konania.

42. Najvyšší súd v prejednáwanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 10. júla 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová